

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 11. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm1064.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

VII. Babels-Taarnet.

En Tidlang havde alle Mennesker eet Tunge-Maal og eens Tale, og det skedte, da de reiste fra Østen, da fandt de en Slette og boede der, og de sagde til hverandre: velan! lader os stryge Leer til Tegl, og brænde dem vel, og de havde Tegl for Steen og Liim for Kalk, og de sagde: velan! lader os bygge os en Stad og et Taarn, hvis Spidse naaer indtil Himlen, og lader os gjøre os et Navn, at vi ei skal adspredes til at udslettes af Jorden. Men 12da sagde Herren: velan! lad os fare ned, og blande deres Tunge-Maal, saa den Ene ei forstaaer den Andens Tale! Og det skedte, og Folkene holdt op at bygge paa Staden og Taarnet, og adspredtes trindt omkring paa Jorden, og derfor blev Staden kaldt Babel, det er: Forvirring, thi der forvirrede Herren Grund-Sproget paa Folkenes Tunger. 1 Moseb. 11.

Saaledes opkom da først adskillige Tunge-Maal, men Bibelen siger os ikke hvormange, saa det er kun et løst Rygte, at det var halvfjersindstyve, men det veed vi, at de Tunge-Maal, som Folk med faste Boliger, med Kirker og Skoler, og ordenlig Øvrighed, taledede, var aldrig mange, og deriblandt maae vi især lægge Mærke til det Ebraiske og Græske, hvorpaa Bibelen er skrevet, til det Latinske, som er det berømteste i Verden, til det Tydske, og til vort eget Moders-Maal, som alle høre til de ældgamle Tunge-Maal. De andre berømte Sprog i Europa ere sildige Blandinger af de tre Sidste, og derpaa kiender man de gode Sprog, at de ei blot er skikkede til Hverdags-Brug, men til levende at udtrykke Alt, hvad Mennesket kan tænke paa, og tale om.